

ת"פ 18121/06/17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מוניר אבו סעדה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18121-06-17 מדינת ישראל נ' אבו סעדה
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד בני דורון

נגד

הנאשם

מוניר אבו סעדה

ע"י ב"כ עו"ד פרידה וול

הכרעת דין

כתב אישום וגדר המחלוקת

1. כנגד הנאשם, יליד 1965, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה** בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי העובדות, ביום 1.4.16 בשעה 17:58, מאחורי תחנת הדלק "בנזול" בטייבה, החזיק הנאשם ברכב מיצובישי בשתי סכינים - האחת על שטיח צד נוסע קדמי ברכב; והשניה בין מושב נהג קדמי לבין תא האחסון בין המושבים.

2. במענה לכתב האישום, הודה הנאשם בכך שהחזיק בשתי סכינים אולם טען כי הדבר היה למטרה כשרה, הואיל ובסוף השבוע שקדם לתפיסתו ברכבו יצא לקמפינג עם ילדיו ושכח להחזיר את הציוד לביתו (עמ' 2).

3. מטעם המאשימה העידו שני השוטרים שערכו את הנאשם בשטח וערכו חיפוש ברכבו, השוטר עידן ברקוביץ והשוטר עודד צמרת. כמו כן, הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים - **ת/1** - צילום הסכינים שנתפסו; **ת/2** - דו"ח פעולה מאת רס"ר עודד צמרת מיום 1.4.16, באשר לעיכוב הנאשם והחיפוש ברכבו; **ת/3** - הודעת הנאשם מיום 1.4.16, שעה

19:44.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש המוצג **נ/1** - מזכר מאת רס"ב שלמה חנניה מיום 1.4.16, באשר להימצאות ציוד קמפינג בתא המטען ברכבו של הנאשם.

תמצית פרשת התביעה

4. מעדותו של השוטר עידן, אשר שימש בעת הרלוונטית כשוטר סיור באזור טירה וכיום קצין סיור בתחנת משטרת טיבה, עולה כי במהלך סיור שגרתי הבחינו ברכב הנאשם עומד לבדו בשביל כורכר, מאחורי תחנת הדלק בכניסה לטירה, וכשהתקרב לעברו - יצא לקראתם הנאשם במהירות מהרכב (עמ' 3, ש' 13-15; עמ' 4, ש' 16-19) והוא הזיע (עמ' 5, ש' 6). בנסיבות אלה, בזמן שהשוטר עודד תשאל את הנאשם, השוטר עידן החל לערוך סריקה מסביב לרכב והבחין בניירות גלגול, פתילות ונייר אלומיניום מקופלים מחוץ לרכב, ולדבריו **"לי יש יס"ל שברכב יש סמים כי אותו נייר אלומיניום זה נייר שבד"כ מריצים עליו חומר גם הפתילות אתה מדליק ומחמם ומתחיל הרצה, זה היה היס"ל שלי"** (עמ' 3, ש' 16-17, ש' 22-23).

בתום תשאול הנאשם, החל השוטר עודד בעריכת חיפוש בתוך הרכב כשהשוטר עידן מאבטח אותו ושומר על קשר עין עם הנאשם, כיוון שהיה להם יסוד להניח שברכב יש סמים (עמ' 3, ש' 17-22).

במהלך החיפוש ברכב מצא השוטר עידן קשיות, המשמשות אף הן לעישון בסמים, אולם ללא סמים, וכן סכין מתקפלת **"בין הכיסא של הנהג לבין התא שמעלים ומורידים בין שני הכיסאות הקדמיים, לא בתוך התא... אני מדגים את הכיסא של הנהג, מימנו יש את התא ששמים בו דברים, ויש מרווח מאוד קטן בין הכיסא לתא הזה ושם הייתה הסכין המתקפלת"** (עמ' 3, ש' 23-25; עמ' 4, ש' 1-2).

השוטר עידן הכחיש במפורש את גרסת הנאשם לפיה הסכין נתפסה בתוך תא האחסון עצמו, והעיד כי הוא תפס סכין אחת, ואת הסכין השניה תפס השוטר עודד (עמ' 4, ש' 4, ש' 7).

5. בחקירתו הנגדית אישר השוטר עידן כי לא תפס או צילם את הקשיות, הניירות, ונייר האלומיניום שנמצא מחוץ לרכב ובתוכו במהלך החיפוש זאת כיוון שבסופו של דבר לא נתפסו סמים כלל, ואף לא יוחסו לנאשם עבירות סמים, ועל פי הנוהל אין תפיסה של בדלי סם וכלי עישון סמים באזור הרלוונטי לכתב האישום (עמ' 5, ש' 16-19, ש' 23-24, ש' 27; עמ' 6, ש' 12-14).

בכל הנוגע לציוד הקמפינג ברכבו של הנאשם, לא זכר השוטר עידן אם פתח את תא המטען על מנת לבדוק קיומו של ציוד כזה אם לאו, או אם הנאשם טען שציוד כזה קיים ברכב, ואף משרוענן זכרוננו באמצעות מזכר מהאירוע (**נ/1**) לא זכר אם כך היה, אך העיד כי מה שכתוב - זה מה שהיה (עמ' 6, ש' 27, ש' 31, ש' 33; עמ' 7, ש' 4).

6. גם מעדותו של השוטר עודד עולה כי הבחינו בנאשם ישוב לבדו ברכבו, במרחק של כ-50 מטרים מתחנת הדלק, בשביל כורכר, והנאשם כאילו היה מופתע מהגעת הניידת לעברו, כשלדברי השוטר עודד **"כשהתקרבו לניידת לכיוון רכבו הוא יצא במהירות מהרכב, דבר שנראה לי סביר לבצע בדיקה, במיוחד שכשדיברנו אתו הוא גמגם"**

נראה לחוץ (עמ' 8, ש' 7-8, ש' 19, ש' 28-29, ש' 32). השוטר עודד ביקש מהנאשם להזדהות באמצעות תעודות זהות שאף נבדקה במסוף המשטרה והעלתה שלנאשם עבר פלילי (עמ' 8, ש' 23; עמ' 9, ש' 14-15). לדבריו כשיצא הנאשם מהרכב הוא לא דיבר בטלפון (עמ' 8, ש' 1-3). השוטר עודד הכחיש כי המידע אודות עברו הפלילי הוא שהביא לחיפוש ברכבו של הנאשם, אלא העובדה שכשחזר לרכב הבחין בניירות אלומיניום המשמשים לעישון סמים על רצפת הרכב, כשהנאשם רועד ומזיע, ולכן ערכו חיפוש ברכב (עמ' 9, ש' 14-19; עמ' 10, ש' 19, ש' 21, ש' 28-29).

בכל הנוגע למקום תפיסת הסכין על ידו, העיד כי **"תפסתי אותה על השטיח של הנוסע הקדמי"** (עמ' 11, ש' 4); הכחיש במפורש את גרסת הנאשם לפיה שתי הסכינים היו בתא האחסון שבין שני המושבים הקדמיים ברכב; וטען כי ככל הנראה הנאשם שיקר לגבי מיקומה כיוון שהייתה גלויה לעין (עמ' 11, ש' 11, ש' 13). גם השוטר עודד אישר שלא צילם את מקום תפיסת הסכין (עמ' 11, ש' 7-8).

באשר לחיפוש ברכבו של הנאשם, העיד השוטר עודד כי הסביר לנאשם את זכויותיו עובר לחיפוש ובכלל זה את זכותו לסרב מבלי שהדבר ישמש ראיה כנגדו (עמ' 10, ש' 24-25), והעיד כי בכל חיפוש נוהג להסביר זאת גם מקום בו קיים יסוד סביר לחשד, בשל נהלי העבודה, אולם במקרה בו קיים יסוד להניח כי בוצעה עבירה, יבצע חיפוש גם מקום בו החשוד סרב לכך (עמ' 10, ש' 31; עמ' 11, ש' 1, ש' 25, ש' 27).

7. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר עודד כיצד מסביר שגם הוא וגם השוטר עידן ערכו חיפוש ביחד ברכב כששניהם טוענים שראו ניירות לעישון סמים, והשיב: **"כשתפסתי את הסכין, הכנסתי אותה לכיסי... חשבתי שיש עוד דברים ברכב, נעמדתי ליד החשוד כשהסכין בכיסי ועידן המשיך את החיפוש"** (עמ' 11, ש' 4-6). בנוסף, העיד שהנאשם לא אמר מיוזמתו שיש סכינים ברכב, אלא לאחר שנתפסו והסביר באופן כללי שהן משמשות אותו לחיתוך פירות בטיולים משפחתיים שנוהג לעשות, ואף **לא ציין כי בסוף השבוע האחרון עובר לאירוע היה בטיול שכזה** (עמ' 7, ש' 12-13, ש' 15-17). בדומה לשוטר עידן, גם השוטר עודד לא זכר שפתחו את תא המטען וראו בו ציוד קמפינג (עמ' 7, ש' 20-21), והעיד כי לא תפס או צילם את הניירות לעישון סמים שנמצאו במקום הואיל ולא נתפסו סמים ברכב ובהתאם לנוהל הם אינם מתעסקים עם בדלי סם (עמ' 9, ש' 20-23, ש' 25; עמ' 11, ש' 30).

8. מדו"ח הפעולה שערך השוטר עודד באירוע (ת/2) עולה כי במהלך המשמרת בהיותם בניידת משטרתית, הבחינו הוא ועידן ברכב הנאשם שעמד כ-50 מטרים בשביל כורכר מאחורי תחנת הדלק "בנזול" וכשהתקרבו לרכב ראה אותם הנאשם שישב במושב נהג, יצא מהרכב במהירות, נראה לחוץ על פניו רועד ומזיע וכן גמגם בדיבור עמו. לאחר שנבדק במסוף המשטרה לפי תעודת זהות, הבחין בנייר אלומיניום לעישון סמים על רצפת הרכב ליד הנאשם, ומששאל את הנאשם אם יש דבר מה לא חוקי ברכב, ענה לו הנאשם כי אין לו כלום, הוא רק מדבר בטלפון, וכי הוא יכול לחפש ברכב. עוד עולה כי בחיפוש, אליו התלווה הנאשם, נמצאה סכין מתקפלת מקובעת עם איזולירבנד אדום בידית מונחת על שטיח של מושב הנוסע ומשנשאל לפרש כך הנאשם, ענה כי זו סכין לטיולים והוא חותך עמה פירות. עידן שהמשיך לבצע חיפוש מצא סיכין נוספת, והנאשם עוכב.

9. בחקירתו מיום האירוע (ת/3) נשאל הנאשם מדוע הוא צריך להחזיק ברכבו סכין קפיצית נשלפת באופן אוטומטי וענה **"אני אך ורק שם דברים כאלה רק שאני יוצא לטיולים זה בשביל על האש ולחתוך חבלים של האוהל יש לי באוטו את כל הציוד"** (ש' 16-17). משנשאל מדוע החזיק את הסכינים בתוך הרכב השיב כי תא המטען

היה מלא ודברים קטנים שם במגירה בין הכיסאות הקדמיים "ש: אתה רוצה לומר לי שכול הציוד בבגז ולא היה מקום לשני סכינים? ת: היה מקום אבל אני דברים קטנים שם בתא כפפות בזמן טיול" (ש' 18-19). הנאשם הכחיש כי אחת הסכינים נתפסה על שטיח המושב הקדמי וטען כי שתיהן היו בתא האחסון ליד בלם היד.

הנאשם לא זכר את תאריך הטיול, אך טען כי שבוע קודם לכן נסע לחוף גולני במהלך שישי-שבת וחזר במוצאי שבת ושכח להחזיר את הסכינים כך שהן נותרו ברכבו במהלך כל השבוע (התפיסה אירעה ביום שישי). לבסוף, הביע הנאשם צער על כי שכח את הסכינים ברכב וטען כי יש לו אחריות בהיותו מנהל המוסך של חברת "שלמה סיקסט" בכפר סבא.

תמצית פרשת ההגנה

10. מעדות הנאשם עולה כי ביום האירוע יצא מתחנת הדלק, קיבל שיחת טלפון ועמד בשולי הכביש על מנת לדבר בטלפון. תוך כדי שיחה הבחין בניידת משטרה המתקרבת אליו וחוסמת צד אחד של רכבו (עמ' 12, ש' 13-14). הנאשם אישר כי עמד עם רכבו בשולי כביש כורכר מחוץ לתחנת דלק, אולם הכחיש כי ירד מהרכב למראה הניידת המתקרבת (עמ' 13, ש' 15-18; עמ' 14, ש' 4).

בנסיבות אלה אחד השוטרים ניגש לרכב, דיבר אליו בצורה לא יפה ובצעקות "מה אתה עושה פה?" ואף פתח את דלת הרכב בחוזקה וכמעט "תלש" אותה (עמ' 12, ש' 15-16; עמ' 13, ש' 1, ש' 27-28; עמ' 14, ש' 14). בשלב זה, ירד הנאשם מהרכב, ולבקשת השוטר ניתק את השיחה (עמ' 12, ש' 17).

הנאשם הודה כי גרסה זו - לפיה נהג בו השוטר בגסות רוח ופתח את דלת הרכב בחוזקה עד כדי "תלישתה" - נמסרת על ידו לראשונה בבית המשפט, וכי לא הזכיר זאת לא בחקירתו במשטרה ולא באוזני באת כוחו (עמ' 13, ש' 22, ש' 24-25; עמ' 14, ש' 6, ש' 8, ש' 16, ש' 20).

הנאשם נשאל על ידי השוטר אם ניתן לערוך חיפוש ברכב והשיב בחיוב. לדברי הנאשם "הוא התחיל לחפש מתחת לבגז, בתא הכפפות, אח"כ במגירה בין הכיסאות, במגירה הזו היו לי 2 סכינים הוא שאל אותי מה זה? אמרתי לו אני הייתי בטיול ושכחתי להוריד את זה והנה יש לי את כל הציוד של הטיול..." (עמ' 12, ש' 19-21). במעמד זה הסביר הנאשם שנוהג לצאת עם שלושת ילדיו הקטנים לקמפינג, חזר מטיול עם ילדיו כ-3-4 ימים קודם לאירוע, והסכינים נשכחו ברכב עם הציוד ובכלל זה שני אוהלים, מזרון ים מתקפל, צידינית, גזיה, כלים חד פעמיים, והסכינים. כיוון שלמחרת הטיול כבר הלך לעבודה לא היה לו זמן לפנות את הרכב (עמ' 12, ש' 18-23, ש' 28-29; עמ' 16, ש' 11, ש' 13; עמ' 15, ש' 3, ש' 5, ש' 7-8).

בעדותו חזר הנאשם על כך ששתי הסכינים נתפסו בתא הכפפות בין המושבים הקדמיים (עמ' 14, ש' 22-23), הכחיש בתוקף שאחת מהסכינים נמצאה למרגלות מושב הנוסע הקדמי וטען שהשוטרים משקרים לעניין זה (עמ' 17, ש' 6, ש' 9).

לשאלה מדוע הסכינים לא היו בתא המטען עם יתר הציוד, הודה הנאשם כי אינו חולק ששם אמורות היו להיות אבל שם אותם לידו כדי שיהיו בהישג יד לקילוף פירות, מבחינת נוחות, ושכח להחזירן לתא המטען: "זה באמת היה אמור שאני אשים בבגז, אין מחלוקת, האוטו עמד ליד האוהל והסכינים שמתי אותם בהישג יד, הייתי חותך, עושה, מכין לילדים, מחזיר, פשוט שכחתי לשים את זה בבגז, לא שמתי את זה כדי לעשות משהו אחר" (עמ' 15, ש' 12-15; עמ' 16, ש' 29-32; עמ' 17, ש' 2, ש' 4, ש' 23). לשאלה מדוע לא שם את הסכינים בכיסו במהלך הקמפינג

אם רצה שתהיינה בהישג ידו, והעדיף להשאירן ברכב, ענה כי לפי שיקול דעתו לא נשא אותן בכיס, אלא השאיר ברכב הפתוח שהיה קרוב לאוהל (עמ' 15, ש' 20-24; עמ' 17, ש' 24-32; עמ' 18, ש' 1-3). לשאלה כיצד מסביר את גרסת השוטרים לפיה כל אחד מהם מצא סכין אחת, במקום אחר ברכב, הכחיש זאת הנאשם והעיד כי שתי הסכינים היו בתא האחסון מלפנים הואיל ושם אותן שם בכוונה על מנת שיהיו בהישג יד במהלך הטיול בחוף בכנרת, השתמש בהם לחיתוך פירות, דוגמת קילוף תפוח או חיתוך אבטיח וחיתוך חבלים המשמשים לבניית אוהלים, והחזירן לרכב (עמ' 13, ש' 6-8; עמ' 16, ש' 4-5).

הנאשם חזר על כך שלא שם את הסכינים בתא המטען עם יתר ציוד הקמפינג הואיל ובתום הטיול אספו את הציוד במהירות, והוא לא שם לב היכן שם את הסכינים. מיד לאחר מכן העיד כי **"למען האמת זה היה בכוונה, לא למטרה משהו, רק למטרה של שימוש בטיחותי לא משהו אחר"** (עמ' 13, ש' 10-13).

הנאשם טען ששמע לראשונה אודות טענות בדבר קיומם של ניירות גלגול לעישון סמים, רק בבית המשפט. הוא הכחיש שהדבר עלה במהלך האירוע או שהשתמש בסמים (עמ' 14, ש' 26, ש' 30). עוד הכחיש שהוסבר לו על ידי מי מהשוטרים כי באפשרותו לסרב לחיפוש ברכב (עמ' 12, ש' 31).

11. בחקירה הנגדית נשאל הנאשם אם ברשותו ראיות לעצם קיומו של אותו טיול נטען - תמונות שצילמו הוא או מי מילדיו או הוכחה באמצעות העדת אחד מהילדים לעניין זה. הנאשם מסר כי בחר שלא להביא את מי מילדיו לעדות (עמ' 16, ש' 14-16); שלל כי צילם תמונות בטלפון הנייד שברשותו למרות קיומה של מצלמה בו (עמ' 16, ש' 17-24); אך לאחר מכן הודה כי צילם ואף ילדיו צילמו תמונות, אולם מנשאל לגבי תמונות בטלפונים של ילדיו ענה כי מאז החליף להם מספר מכשירים (עמ' 16, ש' 26, ש' 28).

דין והכרעה

עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה

12. ברע"פ 6382/11 נאיף קאדריה נ' מדינת ישראל (9.6.13) נדרש בית המשפט העליון ליסודות העובדתיים והנפשיים של עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה, וכך נקבע -

"ברע"פ 7484/08 פלוגי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009), נאמר מפי השופטת - כתארה אז - נאור, כי 'סעיף 186(א) קובע חזקה משפטית ולפיה משהוכיחה התביעה את היסוד העובדתי - 'ההחזקה'; את נסיבותיה - 'מחוץ לביתו או חצריו'; ואת היסוד הנפשי - המודעות, הרי שיצאה ידי חובתה להוכחתו של המעשה האסור. ואולם, על מנת למתן את התוצאה הנובעת מקביעת החזקה, בידי הנאשם נתונה האפשרות להפרכתה על ידי הבאת ראיות להוכחת קיומה של מטרה כשרה' (שם, בפסקה 13). מדברים אלה עולה, כי על התביעה להוכיח מודעות להחזקת הסכין ונסיבותיה, אולם אינה צריכה להוכיח את מטרת ההחזקה, ועל כן אין מדובר בעבירת מטרה. רכיב המטרה בא לידי ביטוי בקביעת החזקה והאפשרות להפריכה - הביטוי 'מטרה' מטעה כאן במידה מסוימת, שכן אינו

מתייחס, כברגיל, למטרה הקשורה באותה כוונה מיוחדת שעליה דיבר הנשיא ברק בעניין אלבה...".

13. בענייננו, אין מחלוקת כי **היסוד הנפשי** הנדרש בעבירת החזקת סכין - שהוא מודעות גרידא לקיומן של הסכנים ברכב - מתקיים, הואיל והנאשם הודה כי ידע אודות קיומן של הסכנים ברכב, ואף הודה כי הן שייכות לו. אף בכל הנוגע ל**יסוד העובדתי** של העבירה, אין מחלוקת כי שתי הסכנים נתפסו בחזקתו של הנאשם, ברכבו, מחוץ לחצריו.

המחלוקת נסובה סביב שאלת התגבשותו של רכיב "מטרה לא כשרה", כאשר ההגנה טוענת שהנאשם החזיק את הסכנים למטרה כשרה, והנטל עובר לכתפי הנאשם להפריך קיומה של מטרה לא כשרה על ידי הוכחת קיומה של מטרה כשרה (למשל, צרכי קמפינג, קילוף פירות, חיתוך בשר וחיתוך חבלי אוהלים).

14. ברע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס"ג(3) 305, נקבע כי הוכחת יסוד המטרה הכשרה תיעשה בהתאם לרף ראיתי של **"מאזן ההסתברויות"**, רף גבוה מזה של הטלת ספק סביר. וכלשונה של כב' הש' (כתוארה אז) נאור -

"... יש לזכור כי האיסור הפלילי הוא על החזקת סכין, בשלב בו זו טרם נשלפה ובוודאי בשלב בו טרם נפגע מאן דהוא. בשלב זה, היכולת של התביעה להתחקות אחר המטרה שלשמה החזיק נאשם סכין בכליו הינה כמעט בלתי אפשרית... הסתפקות בהוכחתה של מטרה כשרה על פי הרף הראיתי הנמוך של ספק סביר, כמוה כהטלת הנטל על רשויות התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הסכין שנמצאה בכליו של נאשם - הוחזקה על ידו למטרה לא כשרה... מדובר בנטל שהוא כמעט בלתי אפשרי ... מדובר בעבירה קלה לביצוע וקשה לגילוי ולאכיפה. קביעה לפיה די בספק סביר לשם הוכחת המטרה הכשרה תטיל, ללא הצדקה, נטל ראיתי כבד על התביעה, בהיות העובדות העומדות ביסודה של ההגנה בידיעתו הבלעדית של הנאשם. מנגד... נאשם שכזה אינו נדרש להמציא 'הוכחות חותכות' לקיומה של מטרה כשרה. הוא אינו נדרש להוכיח את המטרה הכשרה מעבר לכל ספק סביר, אלא אך להוכיחה בדרגת מאזן ההסתברויות. דהיינו, עליו להוכיח כי הגרסה לפיה הסכין הוחזקה לשם מטרה כשרה הינה גרסה עדיפה...".

15. בחינת גרסת הנאשם בנוגע להחזקה בסכנים לצורך טיולי שטח, בהינתן המזכר מאת רס"ר שלמה חנניה (נ1) המצביע על שיחה עם השוטר עידן בנוגע לכך שאכן ראה ציוד של קמפינג בתא המטען ברכב מעלה כי **על פניה** יש בה כדי לתמוך בגרסת הנאשם. ככל שהיה על הנאשם לעורר אך ספק סביר על מנת לסתור את החזקה לגבי קיומה של "מטרה לא כשרה", **יתכן** שדי היה בכך. יחד עם זאת, היות שנקבע כי על הנאשם לסתור את החזקה ברף הוכחתי של **"מאזן ההסתברויות"** - אין בכך, בלבד, כדי לעמוד בנטל ראיתי זה, קל וחומר נוכח נסיבות ההחזקה; סתירות בין עדותו של הנאשם לעדויות השוטרים לגבי מקום הימצאות הסכנים, עדויות אותן מצאתי כעדיפות על פני עדות הנאשם; כרסום במהימנותו של הנאשם; והימנעותו מלהביא ראיות שיכולות היו לתמוך בגרסתו. הכל כפי שיפורט להלן.

א. מדובר בשתי סכנים, שאחת מהן קפיצית, שנמצאו בשני מקומות שונים ברכב, כל זאת, שעה שאחת מהסכנים היתה מונחת **באופן גלוי** על השטיח ברצפת מושב הנוסע הקדמי - מקום שאינו מתיישב עם גרסת הנאשם בדבר החזקת הסכין בהישג יד "מטעמי נוחות" או שהסכין "נשכחה" שם משך 6 ימים תמימים; והשניה בין מושב הנהג לתא האחסון שליד בלם היד ברכב, דהיינו **במקום מוסלק**.

ב. אני מעדיף את גרסת השוטרים בכל הנוגע למקום תפיסת הסכינים ברכב הואיל ולו היו מאוחסנות במקום אחד כגרסת הנאשם, סביר כי היו נתפסות שתיהן על ידי אותו שוטר ולא כל סכין בנפרד. בנוסף, אופן סימון הסכינים בתמונת המוצג (ת/1), כשהשם "עידן ברקוביץ" מצוין במפורש רק על גבי אחת מהן, מבסס אף הוא את הטענה כי כל שוטר מצא סכין אחת בלבד.

ג. **מהימנות הנאשם** - בחינת חומר הראיות והעדויות מביא למסקנה כי יש להעדיף את גרסת השוטרים על פני זו של הנאשם, בין היתר, בשל העובדה שמעדותו של האחרון עלו תמיהות המעיבות על הגיונה של גרסתו. כך למשל, התרשמתי מהתחמקות מובהקת של הנאשם מקום בו נשאל לגבי קיומן של תמונות מאותו טיול קמפינג, או מהבאת מי מילדיו (לפחות את הילד המבוגר יותר, בן ה-13) לעדות בעניין זה, באופן שהיה בו כדי להוכיח על נקלה כי אכן אירוע כזה התרחש, בהתאם לגרסתו. ויוזכר, תחילה השיב הנאשם לתובע כי לא צילם תמונות במהלך הטיול (עמ' 16, ש' 19) ולאחר מכן, לשאלת בית המשפט, השיב שכן צילם תמונות ואף ילדיו צילמו תמונות בטיול (עמ' 16, ש' 25). למעשה, נמנע הנאשם מהבאת כל בדל של ראיה שיכול היה לספק על נקלה לעניין זה, הן במהלך חקירתו במשטרה והן במסגרת פרשת ההגנה.

במקום אחר עלתה תמיהה נוכח גרסת הנאשם לפיה מכלול ציוד הקמפינג - ובכלל זה כסף וציוד אישי - היה עימם בתוך האוהל, ודווקא את הסכינים ביכר להותיר בתוך תא אחסון קדמי ברכב הפרוץ לכל בחוף.

זאת ועוד, במהלך חקירתו הנגדית שינה הנאשם גרסתו כך שלאחר שאמר כי אסף את הציוד במהירות ו**שכח** לשים את הסכינים בתא המטען ביחד עם יתר הציוד, טען לפתע כי "למען האמת" הדבר היה **בכוונה תחילה** הואיל וביקש שהסכינים יהיו בהישג ידו מטעמי נוחות. למותר לציין כי אף גרסה זו **אינה** מתיישבת עם מציאת סכין אחת על שטיח מושב נוסע קדמי, באופן שאינו "בהישג יד" כמו גם עם העובדה כי מצא לנכון לשים את שתי הסכינים מקדימה, ולא הסתפק רק באחת מהן (זאת לאחר שבחקירתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט חזר והבחין בין הסכין הקפיצית והחדה ששימשה לחיתוך חבלי האוהל לבין הסכין השנייה לקילוף פירות, כשאין חולק כי בהיותו ברכב אינו נזקק לחיתוך חבלים של אוהל כטענתו).

משסכין אחת נמצאה על שטיח מושב נוסע קדמי, כשהיא מונחת שם **באופן גלוי**, וכשלגירסת הנאשם הטיול בו השתתף התקיים לפני 6 ימים, הרי שיש בכך כדי לסתור את "טענת השכחה" של הנאשם (ראה והשווה לענין זה, **להבדיל מעניינו**, עפ"ג 29225-02-11 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (6.6.11)). זאת ועוד, מציאת הסכין השניה בין כיסא הנהג לבין תא האחסון שליד בלם היד, באופן הסותר גרסת הנאשם לפיה שתי הסכינים הונחו על ידו בתא הכפפות, יש גם בה כדי לפגום במהימנותו.

עניין נוסף הפוגם במהימנות הנאשם הוא גרסתו **הכבושה** בכל הנוגע להתנהגות גסה מצד השוטר עודד כלפיו ופתיחה בחוזקה של דלת הרכב, עד כדי **תלישתה**, טענות שלא בא זכרן בהודעה במשטרה, לא נמסרו לבאת כוחו ולא הוטחו בשוטר עודד לקבלת התייחסות ותגובה.

16. לאור האמור לעיל, אני מעדיף את גרסת השוטרים לקרות האירועים ודוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה. כמו כן, אני קובע שלא עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה בדבר "מטרה לא כשרה" ברמה הראייתית הנדרשת, דהיינו במאזן ההסתברויות.

חוקיות החיפוש

17. מעיין בחומר הראיות והעדויות לא מצאתי כי נפל דופי בהתנהלות השוטרים בכל הנוגע לעריכת החיפוש ברכבו של הנאשם, ואף לעניין זה - עדיפה עליי גרסתם על פני זו של הנאשם.

הוראת החוק הרלוונטית לעניין עריכת חיפוש על ידי שוטר ללא צו חיפוש, מצויה בסעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 -

**"25. שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם -
(1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב".**

לענייני אף רלוונטית הוראת סעיף 71(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 העוסקת בעיכוב כלי רכב לשם חיפוש וקובעת -

"71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור".

18. ברע"פ 10141/09 אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל (6.3.12) עמד בית המשפט העליון על חוקיות חיפוש ללא צו וכך נקבע -

"מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש (ראו והשוו בג"ץ 465/75 דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(1) 337, 349-353 (1975) (להלן: עניין דגני))."

גם בבג"ץ 465/75 יצחק דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(1) 337, המאוזכר לעיל בעניין בן חיים, עמד בית המשפט העליון על סוגיית החשד הסביר -

"עיקרם של הדברים שהובאו לעיל הוא, כי צריכה להיות ראיה כלשהי, המבססת סבירותו של החשד, יהיה זה ראיה שנתפסת במישרין בחושו של מי שמחליט על המעצר או ראיה הבאה לו ממקור הנראה בעיניו בתום-לב, כמהימן לכאורה. תחושה או ניחוש גרידא, אשר איננה מתלווה אליהם ראיה אחרת כלשהי, אינם כשלעצמם בגדר יסודות מספיקים ליצירתו של החשד הסביר".

19. על כן, לצורך בחינת חוקיות החיפוש במקרה דנן, יש לבחון האם התקיים יסוד סביר לחשד שמבוצע פשע

במקום, אשר הצדיק עריכת חיפוש ברכבו של הנאשם. מעדותם של השוטרים עולה כי הגם שמראה רכבו של הנאשם חונה לבדו בשולי כביש כורכר, מרוחק מתחנת הדלק או מחנויות שיסבירו את הימצאותו במקום, והנאשם יושב בתוכו, עורר את תשומת ליבם, הרי שעדיין לא התקיים בעיניהם יסוד להניח שמתבצע פשע או יסוד סביר לחשד שמבוצעת עבירה בת מעצר (עמ' 4, ש' 24-25). ואכן, בשלב זה טרם נערך חיפוש ברכב. עם זאת, האינטראקציה שנוצרה עם הנאשם בהגיעם למקום, ומכלול הנסיבות בשטח, הם שגיבשו את היסוד הסביר לחשד בליבם של השוטרים, ורק אז נערך החיפוש. כך, מעדותם של שני השוטרים עולה כי משהבחין בניידת יצא הנאשם במהירות מהרכב, נראה מזיע ולחץ, ובשיחה עמו רעד וגמגם (עמ' 4, ש' 27-28, ש' 30-32).

במהלך השיחה בין הנאשם לשוטר עודד, החל השוטר עידן לסרוק את סביבת הרכב וראה ניירות גלגול ואלומיניום המשמשים לעישון סמים, כשמקביל הבחין השוטר עודד בניירות אלומיניום לעישון סמים בתוך הרכב. רק בשלב זה החל השוטר עודד לערוך חיפוש ברכבו של הנאשם, זאת לאחר שהסביר לו את זכויותיו ובכלל זה את הזכות לסרב לחיפוש, ומשנמצאה הסכין הראשונה - כבר התגבש החשד הסביר במלואו ועידן המשיך את החיפוש ברכב, שהוביל למציאת הסכין השניה.

20. הנה כי כן, רק לאחר שהתגבש בליבם של השוטרים חשד סביר בנוגע לביצוען של עבירות סמים, כתוצאה מצירוף כלל הנסיבות המפורטות שעוררו את חשדם, החלו בחיפוש. בעניין בן חיים עמד בית המשפט על טיבן של אותן נסיבות המקימות חשד סביר -

"בהקשר זה ניתן להצביע על נסיבות שרק בהצטרפן למכלול יקימו עילת חיפוש ועל נסיבות שבכל אחת מהן יש די כדי להקים חשד סביר. כך, בין היתר, ניתן להצביע על התנהגותו המחשידה של האדם מושא החיפוש הפוטנציאלי, על מידע בדבר ביצוע עבירה במקום בו נמצא אותו אדם או בקרבתו, וזאת בצירוף השעה שבה הוא נמצא באותו מקום... יחד עם זאת, אנו רואים להעיר בשולי הדברים כי קיומו של עבר פלילי בלבד המנותק מנסיבות חיצוניות קונקרטיות אינו מגבש כשלעצמו חשד סביר המסמך שוטר לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכליו בלי צו שיפוטי".

21. השוטר עודד שלל במפורש במהלך עדותו כי בבסיס החיפוש עמדה בדיקת המסוף המשטרית שהעלתה כי לנאשם עבר פלילי, וגרסתו זו מתיישבת עם העובדה כי עוד טרם זיהויו של הנאשם באמצעות תעודת זהות הוא כבר עורר את חשדם כאמור, ולאחר מכן נמצאו ניירות לעישון סמים בתוך הרכב ומחוצה לו. הגם שאין מחלוקת כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא באירוע, ענה לשאלות שנשאל על ידי השוטרים ולא ניסה להימלט מהמקום (עמ' 4, ש' 11; עמ' 7, ש' 6), הרי שמכלול הנסיבות מקימות יסוד סביר לחשד לביצועה של עבירה, גם אם בסופו של דבר עוכב הנאשם בגין עבירה אחרת מזו שנחשד בה בתחילה.

22. בנקודה זו יוער כי יש טעם לפגם באופן תיעוד הזירה מטעם השוטרים, שכלל מחדלים, ובכלל זה - העובדה שנמנעו מצילום מקומות מציאת הסכינים ברכב; היעדר צילום של הציוד שנמצא בתא המטען; וכן העדר אזכור של ציוד זה בדו"ח הפעולה של השוטר עודד, שאלמלא המזכר (נ/1) לא היה לו זכר בחומר החקירה. ואולם, נוכח הראיות שהצטברו כנגד הנאשם, כמפורט לעיל, ונוכח היעדר אומן בגירסתו, הרי שאין במחדלים אלה כדי לקפח הגנתו.

23. לאור כל האמור, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו.